

november 2018

Pripravlja uredniški odbor mladih

Grafično oblikovanje: Matej Susič

rast.urednistvo@gmail.com - ISSN 2039-9316

ALI JE TRST (ŠE) VARNA OAZA?

Danes nas mediji bombardirajo večinoma s tragičnimi novicami, kot so politične krize, vojne v državah tretjega sveta, katastrofični, nenavadni vremenski pojavi, vse bolj pa stopa v ospredje tudi nasilje nad ženskami, in celo posilstva. V zgodovini so na ženske gledali kot na manjvredne od moških, ker so fizično šibkejše. Moški je zaradi večje postave in strukture telesa vedno bil močnejši, nekoč pa je fizična moč imela več vrednosti. Danes ni več pomembna. Podrejanje moškemu spolu je za žensko nekoč pomenilo omejitve svobode in pravic – in to v nekaterih primerih velja še danes. Za svoje pravice so se ženske v zahodni civilizaciji začele boriti ob koncu osemnajstega stoletja in se še borijo. Med vsem tem časom je kljub napredku družbe v idejah, etiki in morali vsekakor neenakopravnost med spoloma še vedno zelo razvidna. Živimo v letu 2018, tehnologija, medicina in marsikatero drugo področje znanosti so se razvili do izredno visoke ravni, kar bi si človek pred petdesetimi leti sploh ne predstavljal. Odnosi med ljudmi, še posebno odnos moškega do ženske pa nekako zaostajajo, saj ta mnogokrat žal še vedno temelji na prepričanju, da je ženska "osebna last" moškega. To privede večkrat do nasilja in v najbolj tragičnih primerih tudi do smrti, če že ne do nadlegovanja, posilstva, pretepenja. To ženski povzroča hude psihološke in fizične posledice. Statistično gledano podatki kažejo, da je v Italiji približno enajst žensk na dan žrtev nasilja, v Sloveniji pa ena ali dve. To se meni zdi grozno in popolnoma neopravičljivo. Čeprav je ta pojav zelo hud, se mi je zdelo, da gre za oddaljeno realnost. Trst sem vedno smatrala za manjše mesto, kjer je multietična in multikulturna družba še precej umirjena, varna in nenasilna. Saj se redkokdaj, razen izjem, slišijo novice o nasilnih ali tragičnih dogodkih, ki se pripetijo v Trstu in

okolici. Zato kljub opozarjanju starejših ljudi, da se je Trst spremenil in postal nevarnejši, sem se po mestu tudi v večernih urah prosto sprehajala v družbi prijateljev.

Rezultati statistik glede nasilja nad ženskami, ki se nanašajo na leto 2017, pa so me popolnoma prizadeli. Objavljene informacije v italijanskem časopisu *Il sole 24 ore* poročajo, da je mesto Trst na prvem mestu v celotni Italiji glede nasilja nad ženskami, s petinpedesetimi prijavami na leto, kar pomeni ena na teden. V primerjavi s prejšnjim letom je to višje za kar 66,7 odstotkov. Upoštevati je treba sicer, da večina prijav zadeva lažje nasilje kot dotikanje prsi in drugih delov telesa ali nadlegovanje, posilstev pa je k sreči približno samo pet na leto.

Moram priznati, da me je novica še kar pretresla in sem zato začela gledati na lastno mesto z drugačnimi očmi.

Moramo sicer paziti, da statistične podatke bremo na pravi način. Lahko bi mislili, da je Trst za ženske najbolj nevarno mesto v Italiji. Ker pa je Trst na prvem mestu tudi glede na prijavljene tatvine, lahko razumemo, da gre za mesto, kjer se ljudje najpogosteje odločajo za prijavo kaznivega dejanja – naj si bo to spolno nadlegovanje ali pa tatvina. Torej lahko podatek beremo tudi v smislu, da tu ženske in celotna družba najbolj zaupajo oblastem (policiji, sodstvu). Dva pogleda, ki sta si navidez nasprotujoča, morda pa nam drugi navdajo z upanjem.

Sama vsekakor živim v upanju, da se bo v bližnji prihodnosti situacija izboljšala. Saj bi moralo imeti katerokoli dekle pravico – v Trstu in v celem svetu – da si svobodno obleče krajše krilo, ne da bi s tem tvegalo katerokoli obliko nadlegovanja ali celo posilstvo.

Veronika Bordon

Drugi teden oktobra se je v Bratislavi odvijal zadnji izmed letošnjih YEN-ovih dogodkov: Youth Leader Seminar. YEN, Mladina evropskih narodnih skupnosti, vestno skrbi za svoje članice in jim vedno znova ponuja nove vsebine in aktualne teme. Youth leader seminar je pri manjšinski krovni organizaciji že stalnica, saj že od leta 1997 poteka vsako jesen, namenjen pa je usposabljanju mladinskih vodij. S pomočjo neformalnega izobraževanja dobivajo udeleženci orodja, znanja in kompetence za uspešno in učinkovito vodenje mladinskih skupin.

Letošnji jesenski seminar z naslovom Long Minority Stories Short (Manjšinske zgodbe na kratko), je bil v glavnem posvečen novemu projektu Minority Mes-

sengers (Glasniki manjšine), katerega cilj je spodbujati udeležbo mladih pripadnikov manjšin na lokalni ravni in tako krepiti njihovo manjšinsko identiteto, obenem pa osveščati večino z manjšinskimi vprašanji.

Tokratni dogodek je gostila manjšina Karpatskih Nemcev na Slovaškem, in sicer mladinsko društvo Karpatendeutsche Jugend. Med približno 50 udeleženci so bile tudi tri predstavnice tržaškega mladinskega društva MOSP: Martina Jazbec, Nastja Slavec in Neža Kravos. Poleg programa so imeli udeleženci na seminarju tudi nekaj razvedrilnega

programa, med katerim so imeli priložnost, da spoznajo nemško manjšino ter njeno delovanje in navade.

Neža Kravos

MANJŠINSKE ZGODBE NA KRATKO

Youth Leader Seminar

PROJEKT »MINORITY MESSENGERS« - GLASNIKI MANJŠINE

YEN si od vedno prizadeva nuditi mladim potrebno znanje in sposobnosti za aktivno udeleževanje v družbi. Ključnega pomena za višanje ravni aktivnega udeleževanja, družbene vključenosti, prostovoljstva in razvoja sposobnosti mladih je učinkovita komunikacija in tesno sodelovanje z organizacijami članicami na lokalni ravni. V ta namen so si mladi YEN-ovci zamislili nov projekt, ki naj bi dolgoročno vplival na evropsko mladino in katerega glavni namen je krepiti mrežo sodelovanja ter zagotavljati aktivno vlogo YEN-a na lokalni ravni. Projekt sloni na aktivnem vključevanju mladih članov – tako imenovanih »manjšinskih glasnikov«, ki bodo

opravljali obiske različnih manjšin in kultur in jih pri tem ozaveščali o pojmu drugačnosti, o manjšinskih vprašanjih in težavah mladih pripadnikov manjšin. Obiskovali pa ne bodo le manjšin in njihovih predstavnikov, ampak tudi večinske skupnosti, marginalizirane in ranljive družbene skupine, Rome ter mlade pribežnike, s katerimi bodo poskušali vzpostaviti odprt dialog. Na tak način bodo pripomogli k boljšemu medsebojnemu razumevanju različnih družbenih skupin in posledično bolj miroljubni in vključujoči družbi.

YEN je letošnje seminarje v glavnem posvetil usposabljanju bodočih »glasnikov«, katerim je nudil potrebno znanje v zvezi z angažiranostjo, družbeno participacijo mladih, v zvezi z aktivnim demokratičnim državljanstvom in ohranjanjem manjšinskih jezikov ter kultur. Poleg tega so udeleženci pridobivali sposobnosti motiviranja mladih, javnega nastopanja, razpravljanja

in reševanja konfliktov. Spoznali so metode neformalnega učenja in vadili pripravo učinkovitih prezentacij. V ta namen je YEN zbral tudi nabor »orodij«, ki bi glasnikom pomagala pri izvedbi obiskov.

Veliko je bilo govora tudi o pravilni sestavi evalvacij, s katerimi bi med obiski zajeli čimveč koristnih povratnih informacij, in pa načinu hranjenja pridobljenih podatkov. Eden od ciljev projekta je namreč tudi ta, da glasniki pridobijo verodostojne informacije iz prve roke glede pomembnih tem, ki zadevajo mlade manjšince in mlade nasploh. To bo omogočalo pripravo podatkovne baze na temo manjšin in mladih v Evropi, ki jo bo v bodočnosti mogoče posodabljati in dopolnjevati. Na spomladanskem seminarju je »trening« opravilo že 50 manjšinskih glasnikov, ki so se nemudoma podali na pot. V prihodnjem letu pa si želimo, da bi se ta mreža še razširila.

Martina Jazbec

V uredništvu Rasti smo se odločili, da bomo občasno ponudili v branje sezonske recepte. In se tudi preizkusili v kuhanju in peki ... Dobro branje in dober tek!

Čas za »fancele z dušo«

SESTAVINE

1 kg moke
2 jajci
30 g kvasa
kozarec olja
kozarec žganja
kozarec belega vina
ščepec soli
mlečna voda po potrebi
100 g čistih slanih sardel
olje za cvrtje

PRIPRAVA

Iz navedenih sestavin v skledi zamesamo rahlo testo. Skledo pokrijemo s prtičkom in pustimo vzhajati na toplem. Med tem časom očistimo sardele in jih razpolovimo. Dobro vzhajano testo zajamemo z žlico, pomočeno v vročem olju, v vsako žlico testa sproti vtaknemo košček slane sardele in ga s testom prekrijemo, da dobimo kroglico. Nato jih ocvremo v vročem olju.

Denise in Iaria

Ime in priimek: **Veronika De Luisa**

Doma sem ...: **z Opčin**

V tem letu sem obiskovala: **2. razred znanstvenega liceja F. Prešeren v Trstu**

V prostem času rada: **pojem (pri zboru Vesela pomlad), igram kitaro, sem članica Slovenske zamejske skavtske organizacije,**

igram odbojko, igram v gledališki skupini

Najljubši avtor (in kaj cenim v njem): **J. K. Rowling**

Ko bom velik, bom ...: **ne vem še, kaj bi rada počela**

Meni najvišja vrednota v življenju: **zvestoba**

V ljudeh najbolj cenim: **odkritosrčnost**

Veronika De Luisa

MOJ DAN

Dragi dnevnik!

»Danes je moj dan, naj ostane sončen nasmejan, danes je moj dan, naj ostane sončen nasmejan ...« že ves dan si v glavi pojem to pesem. Zakaj? Ker sem srečna, vesela, vznemirjena, polna energije in ZALJUBLJENA! Da, danes sem se prav zares zaljubila. Spoznala sem fanta – krasnega, prijaznega, veselega mladeniča. Ime mu je Matija. Star je 18 let. Živi v Postojni.

Vem, da sem sedaj še preveč vznemirjena in sem zato le nametala na list nekaj stavkov, ki nimajo ne repa ne glave, a se mi je zdelo nujno, da čim prej izpostavim glavne informacije.

Zdaj pa se bom zbrala in opisala ta enkratni dan na čim boljši način. (Ne pričakuj si, da bom svoje občutke opisala na razumljiv način, ker si jih sama še ne znam razložiti. Zato ne beri z očmi, temveč s srcem ...)

S prijatelji sem se že zjutraj odpravila v Ivančno Gorico, kjer so potekale delavnice za mlade. Najprej smo imeli skupen program (med katerim smo ves čas peli in plesali, da bi ustvarili prijetno vzdušje), kasneje pa smo se razdelili in vsak si je izbral delavnico, ki ga je najbolj zanimala. Izbrala sem delavnico iger, ker se mi je zdela najbolj zabavna, kakšna pametna odločitev! Prav te delavnice se je udeležil tudi Matija! Je bilo to le naključje ali pa usoda?

Ker pa sem vedno zelo nerodna, sem se na poti do travnika, kjer so potekale igre, izgubila. Nekaj minut sem tavalala po neznanem (ta stavek zveni zelo tragično, saj sem se takrat tako tudi počutila!) in končno le našla pravi kraj. Seveda so že začeli s programom, tako da so me vsi grdo pogledali, ko sem se jim pridružila. Nisem bila ravno dobre volje, saj se vse skupaj ni začelo ravno imenitno, a »po dežju vedno posije sonce ...« (in kakšno sonce!)

Slovenski kulturni klub razpisal nov literarni natečaj za mlade

Za navdih verzi Ketteja, Murna in Župančiča

Nova sezona Slovenskega kulturnega kluba se je začela. Mladi višješolci se srečujemo na mesečnih srečanjih ob sobotah, na katerih poslušamo razna predavanja, do sedaj pa smo pripravljali našo najpomembnejšo pobudo, ki jo izvedemo vsako leto. Nova sezona Slovenskega

kulturnega kluba pomeni namreč tudi razpis novega literarnega natečaja za mlade. Tako kot lani lahko tudi letos pošljete svoje pesmi ali besedilo v prozi na naslov: ulica Donizzetti 3, 34133 Trst. Strokovna komisija bo vesela vsakega izdelka. Svoje prispevke lahko pošljete

Takrat sem ga zagledala. Ravno nasproti mene je stal in se pogovarjal s sosedom. Očaral me je v vsej svoji lepoti! (No, sedaj sem mogoče malce pretiravala, a si on zasluži vse možne presežnike!!!) Takoj sem začutila, da se je v meni nekaj predramilo. Začela sem se vznemirjati in preplavila me je neizmer-na sreča. Zelo težko sem sledila programu, ker mi je pogled vedno uhajal k njemu. Tudi z mislimi nisem bila več prisotna – odletela sem v svet domišljije in si ustvarjala razne zgodbe o prekrasnem fantu. On pa me je le parkrat ošinil s pogledom. Seveda sem takrat zardela in mu jasno pokazala, da mi je všeč.

Po končanih igrah je sledil še pogovor in spoznavanje interesov drugih udeležencev. To je bil pravi trenutek. Lahko bi se mu približala in se začela z njim pogovarjati, a me je ves pogum zapustil. Delavnica se je zaključevala in zmanjkovalo je časa, da bi lahko govorila z Matijo, a se je zgodilo nekaj krasnega!

Približal se mi je, se mi predstavil, si popravil svoje rjave lase in se mi nasmehnil. Mislila sem, da se bom kar tam stopila od veselja. Morda preveč navdušeno in neučakano sem se mu še sama predstavila in začela sva se pogovarjati. Po pravici povedano se sploh ne spomnim, o čem mi je govoril,

saj mi je v glavi zvenelo le njegovo ime – MATIJA. Gledala sem ga v njegove nasmejane rjave oči in poslušala njegov prijeten glas. Počutila sem se kot v pravljici in me nič več ni moglo razžalostiti.

Vse lepe stvari pa se morajo na žalost tudi končati, tako da se je srečanje zaključilo in morala sem se sprijazniti z dejstvom, da ne bom več videla Matije. Ker sem za take stvari zelo sramežljiva, se od njega nisem osebno poslovila, a sem ga le opazovala od daleč in upala, da se bova lahko še kdaj srečala.

Kaj ni bil moj dan popoln? Pogovarjala sem se z najlepšim fantom na svetu ... oh, da bi ga lahko še kdaj videla! Lahko bi se še bolj spoznala in postala dobra prijateljica (mogoče pa lahko tudi kaj več kot prijateljca). Lahko bi hodila skupaj na sprehode, izlete, potovanja ... Oh, kako bi bilo to lepo!

Veš kaj, odločila sem se! Postojna ni daleč. Lahko bi se večkrat videvala, zato ti obljubim, da se bom potrudila in ga našla (saj res, nisem ti še omenila, da ne vem, kako se piše, katero šolo obiskuje ...). Vse te majhne težave pa me ne bodo ustavile, saj ljubezen vedno premaga vse!

Po tako pogumni odločitvi pa se moram od tebe posloviti, saj je bil MOJ DAN zelo naporen in se mi že zapirajo oči ... Lahko noč!

2. nagrada ex aequo za prozo na literarnem natečaju Slovenskega kulturnega kluba

Prozni sestavek odlikuje smisel za ustvarjalnost in bogat jezik. Prispevek ima ljubko najstniško ljubezensko vsebino v obliki zaupne izpovedi lastnemu dnevniku. Napisan je tekoče v dobrem in pravilnem jeziku. Čeprav naj bi bil to intimni dnevniški zapis, je velika pozornost posvečena izbiri primernih, ne vedno vsakodnevnih metafor. Obenem pa daje vtis spontanosti in pristnega zdravega mladostništva, včasih tudi z majhnimi komičnimi notami.

na omenjeni naslov do 8. februarja 2019, ta datum pa je SKK izbral, ker gre za Prešernov dan. Za dodatne informacije se je možno obrniti tudi na profesorice slovenščine, pa tudi na sam Slovenski kulturni klub preko njegove FB strani. Naj le še omenim, da mora biti prispevek podpisan le s psevdonimom ali kodo. Zaprt mora biti v kuverti, v katero mora avtor dodati še drugo zaprto kuverto s svojimi osebnimi podatki (ime, priimek, datum rojstva, naslov, telefonska številka in e-mail). Na manjši zaprti kuverti pa mora biti prav tako zapisan psevdonim ali koda avtorja. Kuverta s podatki bo namreč ostala zapečatenata do odločitve komisije o zmagovalcih. Ker so se člani komisije več let ubadali z razbiranjem mnogih nerazumljivih pisav, so se letos odločili, da bodo morali biti izdelki pretipkani na računalnik. Letos SKK ponuja v ustvarjalni razmislek citate pesnikov Ketteja, Murna in Župančiča, saj v letu 2019 prav za

vsakega izmed njih praznujemo kako obletnico, in sicer junija Župančičevo 70-letnico smrti, marca Murnovo 140-letnico rojstva (to obletnico praznuje letos tudi Župančič) in aprila 120-letnico Kettejevega rojstva. Za naslov svojega literarnega dela si torej lahko izberete katerikoli verz iz omenjenih avtorjev, ki vas navdihuje. V spodbudo naj bodo tudi nagrade: za prvouvrščene bo to denarna nagrada (sponzor ZKB) za drugo- in tretjevrščene pa knjižni nagradi (sponzor založba Mladika). Za iztočnice svojih izdelkov se obrnite na svoje profesorje slovenščine. Letos bo na voljo kar osem citatov Župančiča, sedem pa Ketteja in Murna. Kot rečeno, pa si lahko naslov izberete tudi sami. Želim vam kreativno pisanje! Obiščite nas na FB strani Slovenskega kulturnega kluba!

Jernej Močnik

Letošnja Miss pokrajine Trst je Slovenka Sanja Žagar: “NAJPOMEMBNEJŠI JE ŠTUDIJI!”

V uredništvu Rasti smo se domenili, da bomo letos posebno rubriko obarvali v roza in jo namenili mladim dekletom, ki jih bomo (po naših uredniških kriterijih) izbrali za miss česarkoli. Ne bo šlo za dekleta, ki so bile izbrane za lepoticke na raznih tekmovanjih – čeprav smo zamisel za to rubriko dobili prav zaradi dekleta, ki je bila septembra letos izbrana za Miss pokrajine Trst 2018 in ki bo protagonistka te naše prve rubrike. V naslednjih izdajah Rasti pa bomo v uredništvu same izbrale ženske protagonistke, ki so se izkazale na kateremkoli področju – študijskem, umetniškem, športnem, društvenem. Tudi taka dekleta, ki so delovna in uspešna, pa nikoli niso v ospredju, nikoli niso protagonistke. V naši novi rubriki bi jih radi vsaj za trenutek postavili pod reflektorje in jih ovrednotili. Zdaj se posvetimo naši prvi protagonistki, ki nam je ponudila navdih za to rubriko. V tem primeru gre, kot rečeno, za pravo lepoticco.

Osmega septembra letos se je v Trstu odvijalo lepoticno tekmovanje »Notte delle stelle« (Noč zvezd) v prijetnem poletnem prizorišču zgodovinske kavarne Caffè degli specchi na Velikem trgu v Trstu. Tekmovanje »Miss Trieste« sta organizirala FM Team in Ricky Nico-santi Event, dogodek pa je hkrati podprla deželna turistična ustanova Promotismo FVG. Tekmovalo je veliko deklet, po dolгих izborih pa so organizatorji izbrali le trinajst lepotic za zaključni, najprestižnejši del tekmovanja: za tri selekcije in finalni izbor. Med raznimi preizkusi so se morala dekleta izkazati na modni pisti v oblekah znamke »Jamamay« ter v poročnih oblekah »La Giada sposo«. Tekmovala so za različne nazive, kot npr. za državni naslov »La ragazza d'Italia/Italijansko dekle«, mednarodnega »La ragazza dell'Euroregione/Dekle evroregije« ter še mnogo drugih. V tekmovanju se je preizkusila tudi zamejka Sanja Žagar, osemnajstletno dekle iz Bazovice. Sanja je lani maturirala na

znanstvenem liceju Franceta Prešerna v Trstu in se je letos vpisala na pravno fakulteto Univerze v Trstu. Sanja je zmagala naslov Miss pokrajina Trst 2018.

► Kje in kako si izvedela za to tekmovanje?

● Na tekmovanje sem se prijavila že lansko poletje, toda ko je bila selekcija, se nisem predstavila, ker sem bila na dopustu s svojimi starši. Letos me je prijateljica prepričala, da bi zopet poskusila.

► Kako je potekalo tekmovanje?

● Na začetku je izbor udeleženk, če te organizatorji izberejo, si prepuščena na selekcijo, ki se odvija v večernih urah istega dne. Če greš skozi večerno selekcijo, si potem avtomatično v predfinalnem delu. Če tu zmagáš, te prepustijo v finale, ki se odvija v znani kavarni »Caffè degli specchi«.

► Ti je zmaga naslova Miss pokrajina Trst omogočila, da si prišla v stik z modnim svetom in da si se preizkusila v drugih, podobnih izkušnjah?

● Izkušnja je bila enkratna, ker sploh si nisem pričakovala tega rezultata. Vpisala sem se bolj za smeh in dobro voljo in nisem jemala tekmovanja tako resno. Poleg tega sem spoznala tudi nekaj drugih deklet, s katerimi smo se spoprijateljile.

► Bi pot v svetu mode nadaljevala v prihodnje?

● Po tej izkušnji me je kontaktirala modna agencija »Be Nice« iz Trsta. Ponudila mi je delo kot manekenka na raznih modnih defilejih. Ta izkušnja mi je nekako odprla vrata v ta svet, ki mi je zelo všeč in bi rada delala v njem, ampak na prvem mestu ostaja univerza.

► Ali si uresničila svoje želje/sanje?

● Da, uresničila sem svoje sanje, čeprav ni bil to moj glavni cilj.

foto GEROS (Calogero Chinnici)
- www.fotogeros-trieste.it

Veronika Bordon
#Grčija 🍷 #otokLefkos
#sinjemorje

Antje Gruden
#vlažniTrst #koncertbarv
#BobSinclar

Ilaria Vittorelli
#barvezatona #barvemorja
#barvenarave

Veronica Piredda
#sunset #sončnizaton #narava #barve
🔥 ❤️

Instagrast
foto rubrika Rasti

👉 **#barve**

Denise Frandolič
#barvananarava #Kras #jesen
#rdečruij #modronebo

Denise Frandolič
#barvaneBenetke #barvanomesto

Nika Devetak
#summertime #feelgood

Veronika Bordon
#skicolour #eksplozijabarv
#belapokrajina

IGRALEC LINO GUANCIALE S TRŽAŠKIMI ŠTUDENTI O SANJAH, UMETNOSTI IN SOCIALNI ANGAŽIRANOSTI

Preteklega 4. oktobra smo se tržaški univerzitetni študenti udeležili zanimivega srečanja s televizijskim in gledališkim igralcem Linom Guancialejem. Srečanje, ki ga je priredil "CLab – Contamination Lab" za Univerzo v Trstu, je potekalo v sproščenem vzdušju v prostorih bivše vojaške bolnice v Ulici Fabio Severo 40. Na srečanju se je priljubljeni igralec iz Abrucev globlje predstavil nam študentom. Povedal je, da ga je strast do igranja prevzela že v najstniških letih, kar je njegove starše močno presenetilo, ali bolje rečeno, zaprepadilo, saj so želeli, da bi Lino postal zdravnik. Strast je močnejša od vsega, to je vsem znano ... Tako se je Lino odločil, da bo sledil svojim sanjam in je poskusil vstopiti v Državno akademijo za dramsko umetnost Silvio D'Amico v Rimu. In uspelo mu je! Bil je učenec slavnega televizijskega in gledališkega igralca Gigija Proietti-ja. Že vrsto let ga gledalci lahko vidimo v najrazličnejših vlogah: v vlogi odvetnika Enrica Vincija v televizijski nadaljevalki Ne povej mojemu šefu (Non dirlo al mio capo), Naj nam Bog pomaga (Che Dio ci aiuti), v vlogi odvetnika Guida, sodnega zdravnika Claudia Confortija v seriji Študentka (L'Allieva), bil pa je tudi policijski inšpektor Leonardo Cagliostro v nadaljevalki Rdeča vrata (La Porta rossa). Poleg tega je Lino Guanciale znan tudi v gledališču in v filmih; npr. v filmu španskega režiserja Carlosa Saure Jaz, Don Juan (Io, Don Giovanni), v katerem pooseblja skladatelja Wolfganga Amadeusa Mozarta, in v To Rome with Love v režiji Woodija Allena skupaj z igralkama Ellen Page in Jesse Ginsberg. Guanciale je zelo dejaven tudi na socialnem

področju: zavzema se za pomoč vojnim pribežnikom in je ambasador UNHCR, ki deluje v okviru Organizacije združenih narodov. Obiskal je tudi Libanon, da bi tako pripomogel k ozaveščanju ljudi k nabirki zanje in pričal o hudih pogojih, v katerih živijo tamkajšnji prebivalci. Samo v Libanonu je pet milijonov prebivalcev, od katerih je en milijon pregnanih in na begu pred vojno. Spomnil se je snidenja z Ahmedom, libanonskim očetom treh bolnih deklic, ki dela v rudniku soli in živi v zaprašenem šotoru. Pripovedoval je o trenutku, ko ga je Ahmed prosil, če bi lahko odšel z njim v Italijo. Ko mu je Lino povedal, da ga žal ne more vzeti s sabo in da je tam le kot poročevalec, se mu je mladi oče nasmehnil in mu odgovoril, da v redu, da torej lahko vsaj naredita video. Potovanje v Libanon je v njegovem srcu pustilo globoko sled. Po njegovem je ključnega pomena, da se ljudje, ki nimamo takih težav, ki živimo v razvitih državah, zavedamo, kako smo srečni in da po možnosti pomagamo nerazvitim državam, saj samo tako bo lahko svet boljši in bo manj diskriminacij. Guanciale nam je zaupal

svoje lastno prepričanje, da je on sam najsrečnejši človek na svetu, saj se v svojem poklicu lahko postavi v kožo drugega, kar mu nudi možnost, da gleda na življenje iz vedno drugačnih perspektiv. Najpomembnejši vrednoti sta po njegovm sočutje in odprtost – razgledanost. Nazadnje je spregovoril še o svoji globoki navezanosti na Trst, kjer je zaradi snemanja priljubljene nadaljevalke La porta rossa 2 preživel celo minulo poletje. Guanciale je priznal, da ga Trst vselej očara s svojim bogastvom različnih identitet in kultur.

Nika Čok